

Осми је од Седморице — број два

Царства библијског пророчанства

Jeff Pippenger

2023-09-15

У претходном чланку утврдили смо да милерити нису могли да виде Рим другачије него као незнабожачки и папски Рим, премда су се бавили разликама између те две силе. За милерите, разлике између незнабожачког и папског Рима нису их довеле до тога да препознају да је папски Рим пето царство које је уследило након четвртог царства, незнабожачког Рима. После разочарања 1844. године, сестра Вајт је препознала три силе из Откривења дванаесте и тринаесте главе као аждају у дванаестој глави, затим папство, као звер која је изашла из мора у тринаестој глави, за којом је следила Сједињене Државе као звер која је изашла из земље. Пошто је темељ био постављен, Господ је отворио светлост о тројном савезу аждаје, звери и лажног пророка који у шеснаестој глави Откривења води свет ка Армагедону.

„Низ пророчанства у коме се налазе ови симболи започиње Откривењем 12, са аждајом која је настојала да уништи Христа при Његовом рођењу. За аждају се каже да је Сотона (Откривење 12:9); управо је он покренуо Ирода да усмрти Спаситеља. Али главни Сотонин посредник у вођењу рата против Христа и Његовог народа током првих векова хришћанске ере било је Римско царство, у коме је паганизам био преовлађујућа религија. Тако, иако аждаја, првенствено, представља Сотону, она је, у другом смислу, симбол паганског Рима.“

„У 13. поглављу (стихови 1–10) описана је друга звер, ‘слична рису’, којој је аждаја дала ‘силу своју, и престо свој, и власт велику’. Овај симбол, како је веровала већина протестаната, представља папство, које је наследило силу, престо и власт што их је некада држало древно Римско царство. О тој звери сличној рису објављено је: ‘И дана јој бјеше уста која говоре велике ствари и хуле... И отвори уста своја за хулу на Бога, да хули на име Његово, и на скинију Његову, и на оне који живе на небу. И дано јој би да ратује са светима, и да их побиједи: и дата јој би власт над сваким коленом, и језиком, и народом.’ Ово пророштво, које је готово истоветно опису малога рога из Данила 7, несумњиво указује на папство.“

„И би му дана власт да чини четрдесет и два месеца.“ И, каже пророк, „видех једну од његових глава као смртно рањену.“ И опет: „Ко води у ропство, у ропство ће отићи; ко мачем убија, треба мачем да буде убијен.“ Четрдесет и два месеца исто су што и „време и времена и по времена“, три и по године, или 1260 дана, из 7. главе Данилове књиге — време током којег је папска власт требало да тлачи Божји народ. Овај период, као што је изложено у претходним поглављима, отпочео је успостављањем превласти папства, 538. године по Хр., а окончао се 1798. године. У то време папу је француска војска одвела у ропство, папска власт задобила је своју смртну рану, и тако се испунило пророчанство: „Ко води у ропство, у ропство ће отићи.“

„У овом тренутку уводи се још један симбол. Пророк каже: ‘И видјех другу звер где излази из земље; и имаше два рога као у јагњета.’ Стих 11. И појава ове звери и начин њеног уздизања показују да је народ који она представља различит од оних који су приказани под претходним симболима. Велика царства која су владала светом била су представљена пророку Данилу као звери грабљивице, подижући се када су се ‘четири ветра небеска борила на великом мору.’ Данило 7:2. У Откривењу 17 анђео је објаснио да воде представљају ‘народе, и мноштва, и нације, и језике.’ Откривење 17:15. Ветрови су симбол сукоба. Четири ветра небеска, која се боре на великом мору, представљају страшне призоре освајања и револуције помоћу којих су царства долазила до власти.“

„А звер са јагњећим роговима виђена је како ‘излази из земље’. Уместо да обара друге силе како би се утврдила, нација која је тиме представљена мора настати на претходно ненастањеној територији и постепено и мирно узрасти. Она, дакле, није могла настати међу збијеним и сукобљеним народностима Старог света — оног узбурканог мора ‘племена, и мноштва, и народа, и језика’. Треба је тражити на Западном континенту.“

„Који се народ Новог света 1798. године уздизао на власт, дајући обећање снаге и величине, и привлачећи пажњу света? Примена овог симбола не допушта никакво питање. Један народ, и само један, одговара одредницама овог пророштва; оно недвосмислено указује на Сједињене Америчке Државе. Изнова и изнова, мисао, готово сасвим исте речи, светог писца, несвесно су употребљавали говорник и историчар описујући настанак и развој овог народа. Звер је виђена како ‘излази из земље’; а, према преводиоцима, реч овде преведена као ‘излази’ дословно значи ‘расти или изникнути као биљка’. И, као што смо видели, тај народ мора настати на територији која је раније била ненасељена. Један истакнути писац, описујући успон Сједињених Држава, говори о ‘тајни њеног настајања из празнине’ и каже: ‘Као тихо семе израсли смо у царство.’ — G. A. Townsend, *The New World Compared With the Old*, page 462. Један европски лист је 1850. године говорио о Сједињеним Државама као о чудесном царству које се ‘појављује’ и које ‘усред тишине земље свакодневно увећава своју моћ и свој понос.’ — *The Dublin Nation*. Едвард Еверет је, у беседи о ходочасничким оснивачима овог народа, рекао: ‘Да ли су тражили забачено место, безазлено због своје незнатности, и сигурно због своје удаљености, где би мала црква у Лајдену могла уживати слободу савести? Гле, моћна пространства над којима су, у мирном освајању, ... развили заставе крста!’ — *Говор одржан у Плимуту, Масачусетс, 22. децембра 1824, page 11.*“

„И имађаше два рога као у јагњета.“ Рогови налик јагњету указују на младост, невиност и благост, те прикладно представљају карактер Сједињених Држава када су пророку биле показане као да „излазе“ 1798. године. Међу хришћанским изгнаницима који су најпре побегли у Америку и потражили уточиште од краљевског угњетавања и свештеничке нетрпељивости, било је многих који су одлучили да успоставе владу на широком темељу грађанске и верске слободе. Њихова гледишта нашла су место у Декларацији о независности, која износи велику истину да су „сви људи створени једнаки“ и обдарени неотуђивим правом на „живот, слободу и трагање за срећом“. А Устав народу јемчи право на самоуправу, одређујући да представници, изабрани народним гласањем, доносе и спроводе законе. Такође је била дарована и слобода

вероисповести, тако да је свакоме било допуштено да се клања Богу према налозима своје савести. Републиканизам и протестантизам постали су темељна начела нације. Та начела су тајна њене моћи и напретка. Потлачени и понижени широм хришћанског света обраћали су се овој земљи са занимањем и надом. Милиони су потражили њене обале, а Сједињене Државе уздигле су се на место међу најмоћнијим народима земље.

„Али звер са јагњећим роговима ‘говораше као аждаја. И чињаше сву власт прве звери пред њом, и учини да се земља и они који живе на њој поклоне првој звери, којој се исцели смртна рана; ... говорећи онима који живе на земљи да начине икону звери, која беше рањена мачем и оживе.’ Откривење 13:11–14.” Велика борба, 438–441.

Овај одломак указује да дванаесто и тринаесто поглавље поистовећују аждаху, звер и лажног пророка, три силе у Откривењу шеснаест које воде свет ка Армагедону. Те три силе свака има своја посебна поглавља која обухватају истоветну пророчку историју. Последњих шест стихова Данила једанаест почињу речима: „И у време свршетка“, што је било 1798. године. Затим тих шест стихова приказују завршне покрете папства све док у првом стиху Данила дванаест Михаило не устане и време људске милости се не заврши, уводећи седам последњих зала. У четрдесет четвртом стиху једанаестог поглавља вест за ово време, која разјарује папство и покреће крвопролиће које се збива непосредно пре него што се време милости заврши, представљена је као „гласови са истока и са севера“.

Вест са истока и севера представља последњу опомену, јер се објављује непосредно пре него што Михаило устане. То је вест трећег анђела која се објављује током изливања Светога Духа. Данило је представио ту вест као двоструку. Вест о „северу“, која разгнењује папство, јесте вест која поистовећује „цара северног“ са папском силом, а вест о „истоку“ јесте вест о синовима истока, што је ислам. Наравно, она има и друга важна значења, али исток је симбол ислама, а антихрист је кривотворина истинитога Цара Севера. Вест трећег анђела, која упозорава против примања жига цара северног (жига звери), такође упозорава да ће ислам ударити у тренутку када се чаша безакоња Сједињених Држава напуни, а Сједињене Државе пуне своју чашу безакоња код недељног закона.

Откривење тринаеста глава, почевши од једанаестог стиха па надаље, указује на управо исту пророчку историју, и она такође почиње у време краја 1798. године.

„Који се народ Новог света 1798. године уздизао на власт, дајући обећање снаге и величине и привлачећи пажњу света? Примена овога симбола не допушта никакво питање. Један народ, и само један, одговара одредницама овога пророштва; оно непогрешиво упућује на Сједињене Америчке Државе.“ Велика борба, 440.

Иста пророчка историја обухваћена је у Откривењу тринаест, стихови једанаест до осамнаест, као што је обухваћена и у Данилу једанаест, стихови четрдесет до четрдесет пет. Као и у стиховима у Данилу, извештај о улози Сједињених Држава завршава се свршетком времена милости, када Сједињене Државе приморавају свет да прихвати жиг звери. Затим се, као и у Данилу једанаест, вест за овај час износи у четрнаестој глави. То је истоветна структура у оба одломка, с том разликом што Данилови стихови описују папске активности,

а Откривење тринаест поистовећује улогу Сједињених Држава. Са те две линије налазимо да седамнаеста глава Откривења обухвата исту историју, али наглашава улогу аждаје, представљене као десет царева, који су Уједињене нације. Те три главе, разматране ред по ред, поистовећују улогу аждаје, звери и лажног пророка, који у шеснаестој глави воде свет у Армагедон; стога је значајно што нас Јован обавештава да, када седамнаеста глава почиње, један од анђела који су излили седам последњих зала долази да каже Јовану о суду над блудницом Рима.

И дође један од седам анђела који имаху седам чаша, и проговори са мношвом говорећи ми: Ходи амо; показаћу ти суд над великом блудницом која седи на многим водама; с којом блудничеш цареви земаљски, и становници земље опишеш се вином блуда њезина. Откривење 17:1, 2.

За милерите, радило се о паганском Риму и папском Риму, али на крају је реч о троструком савезу. Као и при свом поистовећењу оне три силе у дванаестом и тринаестом поглављу, она јасно поистовећује жену из седамнаестог поглавља са папством.

„Жена [Вавилон] из Откривења 17 описана је као „обучена у пурпур и скерлет, и украшена златом и драгим камењем и бисером, држећи у руци златну чашу пуну гадости и нечистоте: ... а на њеном челу беше написано име: ‘Тајна, Вавилон велики, мајка блудница.’“ Пророк каже: „Видех жену пијану од крви светих и од крви мученика Исусових.“ Даље се за Вавилон изјављује да је „онај велики град, који царује над царевима земаљским.“ Откривење 17:4–6, 18. Сила која је током толиких векова одржавала деспотску власт над владарима хришћанства јесте Рим.“ Велика борба, 382.

Дакле, када почиње пророчка историја представљена у седамнаестом поглављу?

И однесе ме у духу у пустињу; и видех жену где седи на звери скерлетне боје, пуној имена хуле, која имаше седам глава и десет рогова. А жена беше одевена у порфиру и скерлет, и украшена златом и драгим камењем и бисерима, имајући у руци својој златну чашу, пуну гадости и нечистоте свога блуда. И на челу њеном беше написано име: ТАЈНА, ВАВИЛОН ВЕЛИКИ, МАТИ БЛУДНИЦАМА И ГАДОСТИМА ЗЕМАЉСКИМ. И видех жену пијану од крви светих и од крви мученика Исусових; и кад је видех, зачудих се великим чудом. Откривење 17:3–6.

Да би Јован видео жену, он је пророчки однесен у пустињу, коју је сам Јован већ у дванаестом поглављу, у вези са два сведока, поистоветио са хиљаду двеста шездесет година папске владавине.

И жена побеже у пустињу, где има место приправљено од Бога, да је онде хране хиљаду и двеста и шездесет дана.... И жени бише дата два крила великога орла, да одлети у пустињу, на своје место, где се храни за време, и времена, и по времена, далеко од лица змијина. Откривење 12:6, 14.

Јован је пророчки био пренесен у раздобље пустиње, али трећи стих и надаље тачно одређују на које је место у тих хиљаду двеста шездесет година Јован био одведен, јер се жена већ беше опила крвљу прогонства и већ је била „мајка блудницама“. Јован је био

одведен на крај раздобља пустиње, јер се жена већ беше напила крви прогонства и протестантске цркве су се већ враћале у њено окриље и постајале њене кћери, јер је у том временском раздобљу била означена као „мајка блудницама“. Она је већ имала кћери. Јованово сведочанство у седамнаестом поглављу започиње 1798. године, као што започиње и иста пророчка историја која је представљала звер у Данилу једанаест и лажног пророка у Откривењу тринаест.

Као и код друге две линије, када се заврши седамнаесто поглавље, осамнаесто поглавље затим идентификује поруку часа. Три пророчке линије, по једна за сваки део троструког савеза. Све су приказане на истој историјској структури која почиње 1798. године и наставља се до завршетка времена милости, и све три наглашавају последњу опоменску поруку.

Авакумове плоче обрађују тему седамнаестог поглавља Откривења са много више појединости, те ћу сада прећи на загонетку која је представљена у поглављу што излаже осам царстава библијског пророштва.

И овде је ум који има мудрост. Седам глава јесу седам гора, на којима жена седи. И јесу седам царева: пет их паде, и један јесте, а други још не дође; и кад дође, ваља му остати за мало времена. И звер која беше, и није, и сама је осми, и од седморице је, и иде у погибао. Откривење 17:9–11.

Данило је рекао Навуходоносору: „Ти си та глава од злата.“

И где год живе синови човечији, звери пољске и птице небеске дао је у твоју руку, и учинио те владарем над свима њима. Ти си та глава од злата. Данило 2:38.

Данило је такође рекао Навуходоносору: „Ти си, царе, цар над царевима.“

Ти, царе, цар си над царевима; јер ти је Бог небески дао царство, силу, моћ и славу. Данило 2:37.

Навуходоносор је био „глава“, и био је цар, и био је цар над царевима, јер је представљао прво од царстава представљених у обличју. Навуходоносор је био цар представљен златом, а друга царства и цареви били би представљени другим металима у обличју, али је Навуходоносор био први и стога цар над царевима. Још један ниво, којим се сада нећемо бавити, јесте да царство Вавилона представља царство које настоји да подражава Христа, који је истински Цар над царевима.

На почетку Исаијиног сведочанства о пророчанствима од две хиљаде петсто двадесет година (седам времена из Левитске двадесет шест), Исаија поистовећује царе са главама.

Јер је глава Сирији Дамаск, и глава Дамаску Ресин; и за шездесет и пет година Јефрем ће се разбити тако да више не буде народ. И глава Јефрему јесте Самарија, и глава Самарији син Ремалијин. Ако не верујете, заиста се нећете утврдити. Исаија 7:7, 8.

Исаија једноставно излаже полазну тачку за два временска раздобља од по две хиљаде пет стотина и двадесет година против северног царства Самарије и јужног царства Јуде, и чинећи то укључује два сведочанства: да је престони град једног народа његова глава, и да је цар глава престоног града. „Глава“ је цар и царство. У Откривењу се преузима иста линија пророштва као и у Данилу.

Стога, када је Јован одведен у 1798. годину и када му је предочена загонетка која указује на то да постоји седам „глава“, тиме се означава да постоји седам царстава. Потом му се каже да је пет глава, односно царстава, пало. Године 1798. пето царство библијског пророштва управо је пало, пошто је задобило смртоносну рану која ће на крају бити исцељена.

Јовану, који стоји у историји времена свршетка 1798. године, такође је речено да једна од глава „јесте“. Шесто царство библијског пророштва отпочело је 1798. године, те када је Јован пророчки био пренесен у 1798. годину, царство које је тада било, јесу Сједињене Америчке Државе, а даље му је било обзнањено да је седмо царство још увек било будуће у односу на 1798. годину, јер још не беше дошло. Седмо царство, које је још увек било будуће у односу на 1798. годину, јесу Уједињене нације, које су представљене са десет царева и које су предмет Откривења седамнаест. Али постоји и осмо, које је од седам. Рим увек излази као осмо и од седам је.

Има много тога што би се могло рећи о садржају седамнаестог поглавља, али ми једноставно утврђујемо осам царстава библијског пророчанства представљених у седамнаестом поглављу, како бисмо видели како се милеритско разумевање четири царства слаже са осам царстава из Откривења седамнаест.

Овоме ћемо се позабавити у следећем чланку.